

Клевета, зѣвисть, пакость, злоба,
Лютою раною насъ извѣти.

Градѣтъ безси́ли въ сонмище вѣщшее. —
Броню на пѣрси, щитъ же на швицѣ:
Тѣмъ нѣсть достѣннъ бытъ извѣленъ
Кѣмъ ѡставляѣтъ себѣ самаго.

Незпѣчна совѣсть, истина съ правдою,
Трудѡвъ цѣль чиста наши союзницы.
Орѣжемъ перо, Фѣвомъ да́нно,
Градомъ терпѣнїе вѣдетъ крѣпкими.

Вгидъ Минѣрвинъ двѣрь ѡсѣнитъ егѡ.
Дадѣмъсѧ тихѡ въ немъ оумствованію.
Спокойни мы: вразѣмъ грызѡмъ:
Тѣмъ испразнитсѧ, падѣтъ имъ мышцы.

Дѣла грызѣтъ намъ, вѣтромъ колеблема,
Подложна градъ, пламени, дождевомъ.
Завѣдатъ вещи, пышны, сѣйны,
Иже за гробомъ не идѣтъ съ нами.

Сѣмъ ѡставимъ зѣвѡ завѣстнѡ ихъ:
Она погивнѣтъ, сѣмъ испадѣтъ во адъ.
Течѣмъ ѡ нынѣ паки начнемъ
Попрѣщемъ старымъ, водащимъ къ цѣли,

На нейже двѣгнемъ пѣматникъ твѣрдъ себѣ,
Егѡжъ не слѡматъ вѣтрѣ вѣрніи,
Временъ нижъ лютость въ прахъ срушити
Имать когда. Возрастетъ намъ слава.